

Sách Daniel - Số một trăm sáu mươi bốn

Ý nghĩa tiên tri của Đa-ni-ên đoạn 11: Hé lộ những hàm ý lịch sử và tương lai

Jeff Pippenger
2024-03-28

Trong câu mười sáu của Đa-ni-ên mười một, việc Pompey chinh phục Giu-đa và Giê-ru-sa-lem vào năm 63 TCN được trình bày. Điều ấy tượng trưng cho luật ngày Chủ nhật sắp đến tại Hoa Kỳ nhằm ứng nghiệm câu bốn mươi một của cùng chương ấy. Lịch sử gắn liền với câu này cho thấy một cuộc nội chiến đang diễn ra khi thành bị chiếm, qua đó xác định sự lặp lại của Cuộc Nội chiến Hoa Kỳ hiện đang diễn ra tại Hoa Kỳ. Dù tiếng súng đã nổ hay chưa, hiện nay có hai giai cấp đang tranh đấu để giành quyền kiểm soát Hoa Kỳ. Khi Pompey chinh phục Giê-ru-sa-lem, điều đó cho thấy rằng Giê-ru-sa-lem sẽ vẫn ở dưới quyền cai trị của La Mã cho đến khi bị hủy diệt vào năm 70 SCN. Vì vậy, sự kiện ấy là hình bóng tiên trưng cho luật ngày Chủ nhật sắp đến, dấu mốc sự chấm dứt của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri của Kinh Thánh.

Pompey là quyền lực thứ nhất trong bốn quyền lực La Mã được xác định trong đoạn này. Marc Antony, là một người La Mã, cũng được xác định, nhưng trong bốn quyền lực được trình bày như những nhà lãnh đạo La Mã, Antony tượng trưng cho sự lãnh đạo La Mã đã phân loạn và lập liên minh với Ai Cập để chống lại La Mã. Pompey, Julius Caesar, Augustus Caesar và Tiberius Caesar là bốn người La Mã được sử dụng theo ý nghĩa tiên tri để đại diện cho bốn thế hệ của chiếc sừng thuộc thế cộng hòa của con thú đất.

Pompey, tượng trưng cho cuộc phân loạn của Nội chiến Hoa Kỳ trong thế hệ năm 1863, cũng minh họa cho thế hệ cuối cùng và “nội chiến” hiện tại đang diễn ra. Julius Caesar tượng trưng cho thế hệ thứ hai, khi Hoa Kỳ được thiết lập vững chắc như quốc gia đứng đầu giữa các nước, nhưng đã bị ám sát vào năm 1913, khi chủ quyền của hệ thống tài chính được trao vào tay hệ thống ngân hàng toàn cầu chủ nghĩa, và công việc hướng tới một chính phủ thế giới duy nhất bắt đầu. Caesar Augustus tượng trưng cho những năm tháng vinh quang của hai cuộc thế chiến đầu tiên, khi bắt chấp cảnh đổ máu, Hoa Kỳ đã trở thành niềm ao ước của thế giới. Rồi trong thế hệ cuối cùng, Tiberius Caesar, được biết đến vì sự say sưa và việc đóng đinh Đấng Christ, tượng trưng cho thời kỳ về cơ bản bắt đầu với việc John F. Kennedy, vị tổng thống Công giáo đầu tiên, được bầu, qua đó xác định thế hệ sẽ quỳ phục trước La Mã.

Những vấn đề tiên tri liên quan đến Pompey là quan trọng, nhưng hiện tại chúng ta đang tập trung vào lịch sử tiên tri đi trước Pompey và câu mười sáu, một lịch sử bắt đầu từ hai câu đầu của chương, xác định năm 1989 là thời kỳ cuối cùng, rồi chỉ ra vị tổng thống thứ sáu kể từ Reagan, một người giàu có khuấy động phe toàn cầu hóa, điều mà Trump chắc chắn đã làm được.

Trump được tượng trưng bởi vị vua thứ tư sau Cyrus, là Xerxes, vị vua Ba Tư giàu có, cũng được gọi là Ahasuerus trong câu chuyện về Esther. Trong các câu ấy, vị vua kế tiếp sau Xerxes là Alexander Đại đế ở câu ba. Về mặt lịch sử, có tám vị vua giữa Xerxes và Alexander Đại đế. Từ

Trump đến chính phủ một thế giới được Alexander Đại đế tượng trưng, tổng cộng có mười vị vua; Trump là vị thứ nhất và Alexander là vị cuối cùng.

Các dòng tiên tri xác định rằng mọi vua trên đất sẽ phạm sự gian dâm với giáo hoàng quyền vào thời kỳ cuối cùng của thế gian, và những vua ấy được tượng trưng là “mười vua”. Ahab, là người đứng đầu một vương quốc gồm mười phần, và là chồng của Jezebel, tượng trưng cho sự kiện rằng mặc dù cả mười vua đều phạm sự gian dâm với giáo hoàng quyền, vẫn có một vị vua chủ yếu là người đầu tiên làm như vậy. Lần đầu tiên giáo hoàng quyền được trao ngai của thế gian, vị vua chủ yếu ấy là Clovis, vua của dân Franks (Pháp) vào năm 496 SCN. Điều này phù hợp với việc giáo hoàng quyền ban cho Pháp tước hiệu trưởng nam của giáo hội Công giáo, và trưởng nữ của giáo hội Công giáo.

Công việc tiên tri mà Pháp đã hoàn tất khi đặt Rôma lên ngai của thế giới văn minh, tiêu biểu cho công việc tiên tri của Hoa Kỳ. Luật ngày Chủ nhật theo lời tiên tri Kinh Thánh bắt đầu tại Hoa Kỳ, rồi mọi quốc gia trên đất đều noi theo gương ấy. Hết dòng tiên tri này đến dòng tiên tri khác đều xác định rằng vị vua đứng đầu trong mười vua, kẻ trước hết và trên hết phạm tà dâm với con người tội ác trong những ngày sau rốt, chính là Hoa Kỳ. Dù trong các câu hai và ba không có vua nào được nêu giữa Xerxes, vị vua giàu có thứ nhất, và Alexander Đại đế, vị vua cuối cùng, thì lịch sử lại xác định có mười vua. Con số mười tượng trưng cho một sự thử thách, và cũng tượng trưng cho một liên minh.

Sự thử thách mà thế giới đang đối mặt là việc thiết lập một hệ thống toàn cầu, được biểu trưng bằng hình tượng của con thú. Sự thử thách ấy bắt đầu tại Hoa Kỳ với luật ngày Chủ nhật sắp tới và kết thúc khi mọi quốc gia trên địa cầu noi theo gương ấy. Chúa Giê-xu luôn dùng phần khởi đầu để minh họa phần kết thúc, nên dù trong các câu 2 và 3 không hề liệt kê vị vua nào giữa vị vua giàu có và Alexander, lịch sử vẫn cho thấy một tiến trình thử thách bắt đầu với vị tổng thống giàu nhất, người giàu có nhờ những nỗ lực kinh doanh của mình chứ không phải vì tạo ra của cải bằng cách tham gia vào một hệ thống chính trị bị tha hóa.

Tên gọi America bắt nguồn từ dạng Latinh của tên "Amerigo", tên của nhà thám hiểm người Ý Amerigo Vespucci, một nhà thám hiểm và hoa tiêu đã thực hiện nhiều chuyến hải hành đến Tân Thế Giới vào cuối thế kỷ 15 và đầu thế kỷ 16. Nhìn chung, các cuộc thám hiểm của Vespucci có thể thực hiện được nhờ sự hậu thuẫn tài chính, các khoản đầu tư vốn, từ các nhà tài trợ và nhà bảo trợ, những người nhìn thấy các cơ hội tiềm năng về lợi nhuận, mở rộng và danh tiếng trong việc khám phá Tân Thế Giới. Tên gọi "America" là một biểu tượng cho nỗ lực tạo ra lợi nhuận.

Đức Chúa Jêsus luôn minh họa phần cuối của một sự việc bằng phần khởi đầu, và phần khởi đầu của mười vua tượng trưng cho chiếc cầu nối từ vương quốc hai sừng Mê-đô Ba Tư đến chính quyền một thế giới được Alexander Đại đế tiêu biểu, bắt đầu với vua giàu có, là tổng thống của vương quốc được hình bóng bởi nước Pháp và A-háp; người này cũng sẽ trở thành cái đầu được Alexander Đại đế tiêu biểu, khi toàn thể thế giới phải đối diện với nền kinh tế gắn liền với quyền lực của Hoa Kỳ, trong lúc nước ấy buộc cả thế giới phải quỳ phục trước Giáo hội Công giáo, nếu họ muốn có thể mua và bán.

Vương quốc thứ bảy trong Khải Huyền chương mười bảy là mười vua, và một trong các đặc điểm tiên tri của mười vua ấy là họ chỉ tồn tại trong “một khoảng thời gian ngắn”, trước khi họ đồng ý trao vương quốc thứ bảy của mình cho dân phụ Babylon, vốn chỉ bền vững trong “một giờ”. Lý do tiên tri khiến họ chấp nhận thỏa thuận ấy là vì họ say rượu của Babylon. Về mặt lịch sử, Alexander Đại đế chỉ trị vì trong một khoảng thời gian ngắn, vì mạng sống ông kết thúc nhanh như khi vương quốc ông được thiết lập, do ông uống rượu đến chết; qua đó tượng trưng cho khoảng thời gian ngắn và cơn say của mười vua thuộc Liên Hiệp Quốc. Vừa khi Alexander Đại đế đứng lên, ông đã bị bẻ gãy, và vương quốc của ông được trao cho bốn phương trời, cho thấy cuộc tranh đấu tiếp theo nhằm tái lập vương quốc trước kia của ông.

Cũng trong năm thứ nhất của Đa-ri-út người Mê-đi, chính ta đã đứng lên để xác nhận và củng cố ông. Bây giờ ta sẽ cho người biết lẽ thật. Kìa, sẽ còn trời dậy ba vua nữa tại Ba Tư; và người thứ tư sẽ giàu có vượt hơn tất cả họ; nhờ sức mạnh do sự giàu có của mình, người ấy sẽ khuấy động tất cả chống lại vương quốc Hy Lạp. Rồi một vị vua hùng mạnh sẽ trời dậy, cai trị với quyền thế lớn lao và làm theo ý mình. Nhưng khi ông đứng vững, vương quốc của ông sẽ bị bẻ gãy, và sẽ bị phân chia về bốn phương trời; không thuộc về hậu duệ của ông, cũng không theo quyền thế như ông đã cai trị; vì vương quốc ấy sẽ bị nhỏ bật lên, giao cho những người khác, ngoài những người ấy. Đa-ni-ên 11:1–4.

Vương quốc của Alexander tan rã nhanh như khi nó được hình thành, vì nó tượng trưng cho những ngày sau rốt, trong đó lời tiên tri được mô tả là diễn ra nhanh chóng.

Các thế lực của sự ác đang liên kết và củng cố lực lượng. Họ đang tăng cường sức mạnh để chuẩn bị cho cuộc khủng hoảng lớn cuối cùng. Những thay đổi lớn sắp xảy ra trong thế giới của chúng ta, và các diễn biến cuối cùng sẽ diễn ra rất nhanh. Lời chứng, tập 9, 11.

Tai vạ thứ ba của Hội giáo được thiết lập trên những đặc tính tiên tri của tai vạ thứ nhất và thứ hai. Trong tai vạ thứ nhất có một giai đoạn bắt đầu với sự xuất hiện của Mohammed và tiếp tục cho đến giai đoạn kế tiếp, được xác định là “năm tháng” hay một trăm năm mươi năm, trong đó Hội giáo sẽ “làm hại” các đạo quân của La Mã. Sự chấm dứt của lời tiên tri thời kỳ một trăm năm mươi năm đồng thời đánh dấu sự khởi đầu của lời tiên tri ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày, trong đó Hội giáo của tai vạ thứ hai khi ấy sẽ “giết” các đạo quân của La Mã.

Ngày 11 tháng 9 năm 2001 đánh dấu sự khởi đầu của thời kỳ được tượng trưng bởi Mohammed của tai vạ thứ nhất, thời kỳ này bao gồm ngày 7 tháng 10 năm 2023 như mốc đánh dấu sự bắt đầu của giai đoạn khi Hội giáo sẽ “làm hại” các “đạo quân của La Mã” trong “Đất Vinh Hiển” theo nghĩa đen thời cổ, vốn là hình bóng chỉ về Hoa Kỳ; và kể từ ngày 7 tháng 10 năm 2023, các cuộc tấn công của Hội giáo chống lại đạo quân của La Mã đã tiến gần đến hai trăm vụ vào thời điểm bài viết này được soạn ngày 17 tháng 2 năm 2024.

Khi đạo luật Ngày Chủ nhật sắp đến, Hoa Kỳ bị “giết” như vương quốc thứ sáu theo lời tiên tri Kinh Thánh, điều này tương ứng với ba trăm chín mươi một năm và mười lăm ngày các cuộc tấn công của Hội giáo đã tiêu diệt các đạo quân trước đây của La Mã, khi chiến sự của cuộc thánh chiến vĩ đại thứ ba của họ leo thang. Khi Mi-ca-ên đứng dậy, thời kỳ ân điển của loài người khép lại, và bốn luồng gió được buông ra hoàn toàn trong thời kỳ bảy tai họa sau cùng.

Tôi thấy rằng cơn giận của các dân tộc, cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, và thời điểm phán xét những kẻ chết là những điều tách biệt và khác nhau, xảy ra nối tiếp nhau; cũng rằng Michael vẫn chưa đứng lên, và thì giờ hoạn nạn, điều chưa từng có, vẫn chưa bắt đầu. Hiện nay các dân tộc đang nổi giận, nhưng khi Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta hoàn tất công việc của Ngài trong nơi thánh, Ngài sẽ đứng lên, mặc lấy áo báo thù, và rồi bầy tai vạ sau cùng sẽ được đổ ra.

“Tôi thấy rằng bốn thiên sứ sẽ cầm giữ bốn luồng gió cho đến khi công việc của Chúa Giê-su trong đền thánh được hoàn tất, rồi bầy tai vạ sau cùng sẽ đến.” Những Bài Viết Ban Đầu, 36.

“Bốn luồng gió” được Chị White mô tả như “một con ngựa hung dữ, tìm cách sống ra để gieo sự chết chóc và tàn phá trên đường nó đi qua”, và chúng được thả ra hoàn toàn khi thời kỳ ân điển chấm dứt. Chúng được trình bày là được thả ra trong tai vạ thứ hai như “bốn thiên sứ”, chứ không phải bốn luồng gió.

Nói với thiên sứ thứ sáu, là người cầm kèn: Hãy thả bốn thiên sứ đang bị trói tại sông lớn Euphrates. Và bốn thiên sứ ấy được thả ra; họ đã được chuẩn bị cho một giờ, một ngày, một tháng, và một năm, để giết một phần ba loài người. Khải Huyền 9:14, 15.

“Bốn gió”, hay “bốn thiên sứ”, đều là những biểu tượng của Hồi giáo, được xác định dựa trên ngữ cảnh nơi biểu tượng được dùng. Khi Alexander Đại đế đứng lên, vương quốc của ông, vốn đại diện cho vương quốc thứ bảy, tức là một phần ba của vương quốc ba phần gồm con rồng, con thú và tiên tri giả; “khi ông đứng lên, vương quốc của ông sẽ bị bẻ gãy và sẽ bị phân chia về bốn phương trời.” Khi thời kỳ ân điển của loài người khép lại, bốn gió, tức bốn thiên sứ, sẽ được thả ra, và họ phá vỡ vương quốc của hấn, vì vương quốc của hấn “sẽ bị bẻ gãy.” Bảy giờ mười vua ấy và các đối tác của họ, những thương nhân theo chủ nghĩa toàn cầu, sẽ đứng xa mà than khóc kêu la.

Kia, các vua đã hiệp lại, cùng nhau kéo qua. Chúng thấy điều đó, bèn kinh ngạc; chúng hoảng hốt, và vội vàng chạy trốn. Tại đó, sự sợ hãi chụp lấy chúng, cùng sự đau đớn như của người đàn bà đang chuyển dạ. Chúa lấy gió đông làm vỡ tan những tàu Ta-rê-si. Thi thiên 48:4-7.

Cơ cấu kinh tế của mười vị vua bị "gió đông" của Hồi giáo phá vỡ.

Những người chèo thuyền của người đã đưa người vào vùng biển cả; gió đông đã đánh vỡ người giữa lòng biển. Sự giàu có của người, các phiên chợ của người, hàng hóa của người, các thủy thủ của người, các hoa tiêu của người, thợ trét tàu của người, những người buôn bán hàng hóa của người, và tất cả những người lính chiến của người ở trong người, cùng toàn thể đoàn ngũ ở giữa người, sẽ rơi vào giữa biển trong ngày người bị hủy diệt. Ê-xê-chi-ên 27:26, 27.

“Gió đông” của Hồi giáo phá vỡ vương quốc của mười vua trong “ngày diệt vong của họ”, như được minh họa bởi vương quốc của Alexander Đại đế bị “bẻ gãy” và bị trao cho bốn gió. Phần lớn lịch sử đã diễn ra trong Đa-ni-ên chương mười một sẽ được lặp lại khi chương mười một đi đến sự ứng nghiệm cuối cùng. Việc phân định đúng chỗ các phần lịch sử ấy là công tác tiên tri của những người được kêu gọi làm người học lời tiên tri. Sáu câu cuối của Đa-ni-ên chương mười một kết thúc tại lúc chấm dứt thời kỳ ân điển cho loài người, khi Mi-ca-ên đứng lên. Khi vương quốc của Alexander Đại đế bị chia cho bốn gió, điều đó tượng trưng cho sự kết thúc thời kỳ ân điển cho loài

người, và xác định rằng phần lịch sử tiên tri tiếp theo từ câu năm trở đi phải được xem là một dòng tiên tri mới.

Từ câu năm đến câu mười sáu xác định lịch sử từ năm 538 cho đến đạo luật Chủ nhật sắp đến. Các câu năm đến câu chín tiêu biểu cho lịch sử một nghìn hai trăm sáu mươi năm quyền thống trị của giáo hoàng, bắt đầu vào năm 538 và kết thúc vào thời kỳ cuối cùng năm 1798. Câu mười xác định lịch sử tiêu biểu cho câu bốn mươi, khi giáo hoàng cuốn trôi Liên Xô vào thời kỳ cuối cùng năm 1989. Các câu mười một và mười hai xác định cuộc chiến tranh ủy nhiệm hiện nay tại Ukraine, là cuộc chiến mà Putin và Nga sẽ giành chiến thắng, nhưng hậu quả sau chiến thắng của Putin sẽ song hành với “trận Nineveh” và “sự sụp đổ của Chosroes,” vốn là “chìa khóa mở vực sâu không đáy,” là điều đã giải phóng Hồi giáo trong lịch sử của tai họa thứ nhất.

Sau chiến thắng ngắn ngủi của Putin, Hoa Kỳ, trong các câu mười ba đến mười lăm, sẽ giành phần thắng trong cuộc chiến ủy nhiệm; đó là kết cục của cuộc chiến ủy nhiệm đã diễn ra kể từ Đệ Nhị Thế Chiến. Đoạn văn xác định ba trận chiến: trận thứ nhất kết thúc vào năm 1989, ứng nghiệm các câu mười và bốn mươi; trận thứ hai, là cuộc chiến hiện nay tại Ukraine, tượng trưng cho các câu mười một và mười hai; và cuộc chiến ủy nhiệm thứ ba, tượng trưng cho chiến thắng cuối cùng của Hoa Kỳ, được trình bày trong các câu mười ba đến mười lăm.

Điều cần được nhận biết nơi bốn giai đoạn này, được trình bày từ câu năm đến câu mười lăm, là hai giai đoạn cuối cùng—tượng trưng cho cuộc chiến hiện nay tại Ukraine, rồi đến sự trả đũa của Hoa Kỳ—xảy ra trong thời kỳ đóng ấn. Câu mười sáu xác định luật Chủ nhật sắp đến tại Hoa Kỳ. Các câu năm đến mười trình bày lịch sử từ năm 538 cho đến thời kỳ cuối cùng vào năm 1798, rồi tiếp tục đến thời kỳ cuối cùng vào năm 1989. Vì vậy, hai trận chiến của cuộc chiến ủy nhiệm cuối cùng, được tượng trưng trong các câu mười một đến mười lăm, được ứng nghiệm trong giai đoạn mà Ê-xê-chi-ên chương mười hai xác định rằng hiệu lực của mọi sự hiện thấy đều được ứng nghiệm.

Những khái tượng ấy được bày tỏ cho Ê-xê-chi-ên như những “bánh xe lồng trong bánh xe”, mà Bà White gọi là “sự đan xen phức tạp của các biến cố nhân loại.” Lịch sử của cuộc chiến ở Ukraine, chiến thắng của Putin, rồi sự sụp đổ của ông, tiếp theo là chiến thắng của Hoa Kỳ, là một trong những sự mặc khải phức tạp nhất theo nguyên tắc “dòng trên dòng” trong Lời Đức Chúa Trời.

Bình luận về “những bánh xe lồng trong bánh xe” của Ê-xê-chi-ên, bà White nói rằng khi Ê-xê-chi-ên lần đầu thấy những bánh xe ấy, chúng dường như là hỗn loạn, nhưng cuối cùng ông đã nhận ra trật tự hoàn hảo trong các bánh xe, vốn là “sự đan xen phức tạp của các biến cố nhân loại”. Để phân định đúng lịch sử được trình bày trong các câu 11 đến 15, cần phải hiểu mối quan hệ giữa Giáo hội Công giáo và Đức Quốc xã, vì các lãnh đạo Đức Quốc xã ở U-crai-na là các đại diện cho mối quan hệ ấy.

Cũng cần phải hiểu vai trò của sự hiện ra của cái gọi là Đức Trinh Nữ Maria tại Fatima, Bồ Đào Nha, vào năm 1918, bao gồm cả ba bí mật mà cái gọi là Đức Trinh Nữ Maria đã để lại cho ba đứa trẻ trong sự kiện ấy. Tiền đề của ba thông điệp đó, vốn mô tả cuộc đấu tranh giữa Giáo hội Công giáo và nước Nga vô thần, cũng như Chiến tranh Thế giới thứ Hai, là một phần của thông điệp Fatima, được phản ánh trong cuộc chiến ở Ukraine.

Cuộc Cách mạng Pháp, cùng mối quan hệ tiên tri của nó với Giáo hội Công giáo, và rốt cuộc với Napoleon Bonaparte, là người đại diện cho Putin, cũng là một trong những “bánh xe” được tiêu biểu trong cuộc chiến tại Ukraine. Mối quan hệ tiên tri của Cuộc Cách mạng Pháp với Hoa Kỳ cũng được phản ánh trong lịch sử, vì cũng như Putin được Napoleon đại diện khi nước Pháp đang suy vong, thì cựu diễn viên Ronald Reagan, với tư cách là người đứng đầu các đạo quân của Công giáo trong trận chiến năm 1989, là hình bóng của cựu diễn viên Zelenskyy khi Ukraine đang suy vong. Trong những bánh xe giao nhau và liên kết trong các câu này, giọt nước tràn ly cuối cùng đối với các chính trị gia Đảng Dân chủ tại Hoa Kỳ, những người đã và đang thúc đẩy Zelenskyy, sẽ bị Putin phơi bày khi ông giành phần thắng.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Trên bờ sông Chebar, Ê-xê-chi-ên thấy một cơn gió lốc dường như đến từ phương bắc, 'một đám mây lớn, và một ngọn lửa cuộn lấy chính mình, và có sự rạng ngời bao quanh nó, và từ giữa đó như màu hổ phách.' Nhiều bánh xe, đan xen vào nhau, được bốn sinh vật sống làm cho chuyển động. Cao trên tất cả những điều ấy 'là hình dạng của một ngai, như dáng vẻ của đá ngọc bích; và trên hình dạng của ngai là hình dạng như dáng vẻ của một người ở trên đó.' 'Và giữa các chê-ru-bim hiện ra hình dạng bàn tay một người ở dưới cánh của chúng.' Ê-xê-chi-ên 1:4, 26; 10:8. Các bánh xe phức tạp đến nỗi thoát nhìn có vẻ rối loạn; nhưng chúng chuyển động trong sự hòa hợp hoàn hảo. Các hữu thể trên trời, được bàn tay ở dưới cánh của các chê-ru-bim nâng đỡ và hướng dẫn, đang thúc đẩy những bánh xe này; phía trên họ, trên ngai bích ngọc, là Đấng Hằng Hữu; và chung quanh ngai là một cầu vòng, biểu tượng của lòng thương xót thiêng liêng.

Như những cơ cấu phức tạp giống như bánh xe được bàn tay ở dưới cánh các Kêrubim dẫn dắt, thì sự vận hành phức tạp của các biến cố nhân loại cũng ở dưới quyền tể trị của Thiên Chúa. Giữa cảnh xung đột và náo loạn của các dân tộc, Đấng ngự trên các Kêrubim vẫn hướng dẫn mọi việc trên đất.

Lịch sử các dân tộc — những dân tộc đã lần lượt đến đúng thời và đúng chỗ đã được ấn định cho mình, vô thức làm chứng cho chân lý mà chính họ không hiểu ý nghĩa — đang nói với chúng ta. Cho mỗi dân tộc và mỗi cá nhân ngày nay, Đức Chúa Trời đã ấn định một vị trí trong kế hoạch vĩ đại của Ngài. Ngày nay, con người và các dân tộc đang được đo bằng dây dọi trong tay Đấng chẳng hề sai lầm. Tất cả đều, bằng sự lựa chọn của chính mình, đang quyết định vận mệnh của mình, và Đức Chúa Trời đang tể trị trên mọi sự để hoàn thành các mục đích của Ngài.

Lịch sử mà Đấng TA LÀ vĩ đại đã vạch ra trong lời Ngài, nối kết từng mắt xích trong chuỗi lời tiên tri, từ đời đời trong quá khứ đến đời đời trong tương lai, cho chúng ta biết hôm nay chúng ta đang ở đâu trong dòng tiến trình của các thời đại, và điều gì có thể được mong đợi trong thời gian sắp tới. Mọi điều mà lời tiên tri đã báo trước sẽ xảy ra, cho đến hiện tại, đều đã được ghi dấu trên các trang sử, và chúng ta có thể tin chắc rằng mọi điều còn ở phía trước sẽ được ứng nghiệm theo trật tự của nó. Giáo dục, 178.